

Abstrakt:

Sladká voda je zdrojem obnovitelným, ale její celkové množství je omezené. Po celém světě již nyní můžeme najít mnoho známek toho, že naše současná spotřeba vody není udržitelná. Mezi nejzřetelnější ukazatele patří drancování rezervoárů podzemní vody, narušení režimu vodních toků či zhoršující se úroveň znečištění. Abychom uspokojili rostoucí poptávku po potravinách, vodě a spotřebních statcích a přitom mohli chránit ekosystémy tak, aby byly nadále schopny poskytovat své ekosystémové služby, potřebujeme najít nový způsob nakládání s vodními zdroji. Až do nedávné doby se příliš nebral ohled na to, že objem vody potřebný k výrobě finálního spotřebního statku je velmi silně ovlivňován způsobem organizace výroby, jejími charakteristikami a dodavatelským řetězcem. Odhalení skrytých vazeb, které stojí mezi naší spotřebou a užitím vody, může být základem pro vytvoření nových způsobů a strategií regulace využívání vodních zdrojů. V této diplomové práci se proto zabýváme představením indikátoru, který zkoumá nejen přímé užití vody výrobcí či spotřebiteli, ale který se zaměřuje rovněž na nepřímou spotřebu vody – je to indikátor *vodní stopy*. Jelikož má v celosvětovém měřítku největší spotřebu vody zemědělská výroba, zvolili jsme si pro výpočet vodní stopy v podmínkách České republiky právě zemědělské plodiny. Díky výsledkům našeho výpočtu jsme mohli zhodnotit, jaká je vodní stopa plodin pěstovaných v České republice, která se řadí mezi oblasti s mírným vodním stresem, a jak se na ni můžeme dívat v mezinárodních souvislostech.